

FIPs retningslinjer	Rev.: 2	Dato: 27.01.2010
Retningslinjer for bedømmelse av tradisjonelle eksponat	Org.: ATL	Side: 1 av 3

Art. 1 Konkurransetstillinger

Disse retningslinjene er utviklet for å hjelpe juryen i bedømmelsen og utstillerne i forberedelsen av eksponater i tradisjonell filateli.

I tilfellet av mulige uoverensstemmelser i anvendelsen av disse retningslinjene med GREV og SREV, vil GREV overstyre SREV, og SREV overstyre retningslinjene.

Art.2 Prinsipper for oppbygging av eksponater

- 2.1 I et tradisjonelt eksponat forteller utstilleren en historie eller flere gjennom sitt eksponat. Vanligvis er det en historie om selve frimerkene eller utgavene. Det kan begynne med en bakgrunn for frimerkets utgivelse, etterfulgt av mulige essays og/eller prøvetrykk. Eksponatet kan beskrive utviklingen av frimerket, ulike trykninger, farger, perforeringer, papirvarianter, feiltrykk etc. Bruken av frimerket, portosatser, ruter, postale blanketter, annulleringer og andre objekter som beskrevet i SREV artikkel 3.2 er en vesentlig del av fortellingen.
- Planen skal være inndelt i kapitler for historien som blir fortalt. Tittelen, behandlingen og planen må stemme overens med hverandre, og naturligvis med selve eksponatet. Alle viktige aspekter på det valgte område må fremstå på en vel balansert måte. De ulike aspekter, som for eksempel poststempler, kan vises i et eget kapittel eller innenfor andre kapitler.
- 2.2. En fortegnelse over hovedgrupperinger av ”materiale egnet for tradisjonell filateli” (Kfr. SREV artikkel 3.1) vil aldri være helt tilstrekkelig for anvendelse på alle spesialiserte tradisjonelle eksponater. Tradisjonell tilnærming til samling av frimerker fra ett land vil obligatorisk måtte inneholde visse elementer, mens inkludering av tilsvarende elementer i et eksponat fra et annet land vil være lite passende. Mange små spesialiteter er unike for det enkelte land, og inkludering av disse kan være obligatorisk for å oppnå høyeste premiering. Materialet som er nødvendig, og fremgangsmåten for oppbygging av eksponatet, varierer derfor fra land til land.
- 2.3. ”Materiale egnet for tradisjonell filateli” er ment å inkludere praktisk talt alle de elementer som har sammenheng med forsendelse av materiale i eller utenfor postvesenet. Dette inkluderer jernbane, lokale og private postleverandører. Brev-kultur som pregete ”ladies covers”, ”valentine covers”, rikt dekorerte kort/konvolutter, patriotiske kort/konvolutter, etc. kan inkluderes hvis de underbygger eksponatets fortelling. Prefilatelistiske og ufrankerte objekter, samt postale stempler/påtegninger må ha en direkte forbindelse til det fremviste materiale, og det skal normalt ikke overstige 15% av eksponatets totale omfang.
- 2.4. Hvis status eller ekthet av et objekt er tvilsom, men objektet likevel er betydningsfullt nok til å være med i eksponatet, kan det medtas. Dog bør objektets status være dokumentert av en attest fra en anerkjent ekspert eller ha forklarende bemerkninger.

FIPs retningslinjer	Rev.: 2	Dato: 27.01.2010
Retningslinjer for bedømmelse av tradisjonelle eksponat	Org.: ATL	Side: 2 av 3

- 2.5. Tradisjonelle eksponater skal inneholde materiale som inngår i en enhetlig sammenheng. Eksponatets område må være klart og konsist fremstilt i utstillingskatalogens beskrivelse og på tittelarket. Tekst og montering av eksponatet vil være etter personlig smak, og valget av en av mange aksepterte presentasjonsformer er overlatt til utstilleren. Det oppmuntres til kreativitet.
- 2.6. I følge GREV artikkel 3.3 skal eksponatet ha en innledende beskrivelse (se artikkel 2.1. ovenfor) som skal beskrive historien og vise utstillers kunnskaper om det materiale som er valgt. Hensikten er å hjelpe folk til lettere å forstå behandlingen og hensiktene med eksponatet, og til å verdsette betydningen av de viktigste fremviste objektene. Den innledende beskrivelsen bør omfatte både planen og en liste over litteraturhenvisninger. Alle eksponater bør utnytte den fordelen som en god og riktig innledende beskrivelse vil gi.

Art. 3 Bedømmelseskriterier

- 3.1. Valget av materiale til et eksponat i tradisjonell filateli blir et kompromiss mellom de mange ark med materiale som utstilleren ønsker å vise, og det antall ark som passer inn i de rammene som er tildelt av utstillingsledelsen. Utvelgelsen er en viktig faktor ikke bare for vurdering av behandlingen, men også kunnskapsnivået. Utstilleren kan utelate materiale som er av mindre viktighet. Normalt vil de vanligste verdier i en utgave kunne være representert av enkelte eksempler, mens det bedre materialet i samme utgave vises i full dybde. Juryen vil forstå utstillers kunnskaper om materialet ut fra den behandling som er vist.
- 3.2. Hvis et frimerke er betraktet som vanlig i ubrukt eller brukt tilstand, men relativt sjeldent på et brev eller i en spesiell kombinasjon, vil man ved å vise brevet eller kombinasjonen vise en prisverdig forståelse for den nevnte utgave. Et ark med mange like enkeltmerker uten noen ulikhet i nyanse eller utseende, eller flere ark med brev med samme porto og postalt bruk, uavhengig av verdi, vil vanligvis forringe inntrykket av eksponatet. Teksten i eksponatet behøver ikke beskrive alle de klart synlige fakta, men alle filatelistiske bakgrunnsinformasjoner viser utstillers filatelistiske kunnskaper. I enkelte sammenhenger er også historisk og sosial informasjon til hjelp for forståelse av betydningen av de utstilte frimerker eller utgaver.
- 3.3. Behandlingen av et eksponat reflekterer i hvilken grad utstilleren har vært i stand til å skape et balansert eksponat innenfor det området som er valgt. En logisk utvikling som er lett å følge, og en klar og konsis tekst, vil hjelpe juryen til å verdsette eksponatet. Under vurderingen av behandlingen vil juryen kontrollere om uttalelsene gitt i introduksjon og plan er tilstrekkelig vist i eksponatet. Hensyn vil også bli tatt til:
- a. Vanskeligheten i å anskaffe relevant og interessant materiale for eksponatet. Dette skal ikke bli sett på som en sjeldenhet eller verdifaktor, men som tidsforbruk og dedikasjon.
 - b. Hvilke filatelistiske kunnskaper og ferdigheter som har vært nødvendig for å sette sammen og presentere eksponatet.

FIPs retningslinjer	Rev.: 2	Dato: 27.01.2010
Retningslinjer for bedømmelse av tradisjonelle eksponat	Org.: ATL	Side: 3 av 3

Selv om poststempler og frankeringer er en viktig del av et tradisjonelt eksponat, må dette være vel balansert i sammenheng med hele eksponatet (ikke for eksempel 1 ramme med rent tradisjonell og 7 rammer med poststempler).

- 3.4. I vurdering av viktigheten av et eksponat tas det hensyn til:
- Hvor mye av det viktigste materiale på området som er til stede.
 - Hvilken betydning det viste eksponatet har innenfor landet eller områdets filateli.
 - Hvilken betydning området har i verdensmålestokk.

Introduksjonen av tre tidsperioder har løst noen av problemene med betydningen. For eksempel kan et godt moderne eksponat med fremragende materiale, kunnskap og behandling ofte være av større viktighet enn et svakt klassisk eksponat.

Også fullstendigheten av alle viktige aspekter på et valgt område øker betydningen av et eksponat. Utelatelse av enkelte viktige aspekter senker betydningen, selv om dette er nevnt i introduksjonen.

- 3.5. Forskning og nye oppdagelser bør fremheves i samsvar med deres viktighet. Viktige oppdagelser fortjener stor vektlegging, og bør være klart markert av utstilleren, mens mindre oppdagelser ikke bør vektlegges for sterkt. Man må være klar over at mange klassiske og moderne utgaver har vært gjenstand for omfattende forskning gjennom en lang periode og at resultatene av disse studiene har vært publisert. For å vurdere kunnskap, må juryen vurdere hvor dyktig utstilleren har vært til å benytte disse ressursene. Det er urealistisk å forlange at en samler skal frembringe nye funn i et nøye studert og gjennomforsket område. Av denne grunn vil slike eksponater ikke bli straffet for mangel på personlige studier, men vil bli gitt ekstra erkjentlighet hvis man til tross for all tidligere forskning, har vært i stand til å gjøre nye oppdagelser.

Bare den kunnskap som er dokumentert i eksponatet kan bli bedømt. Ikke bare bakgrunnsinformasjon om frimerkene, men også informasjon om portosatser, ruter, stempler osv. er det som best viser det generelle kunnskapsnivået til en utstillere.

Der hvor det er hensiktsmessig, bør det gis referanse til utstillers egen eller annen tidligere publisert informasjon. Hvis utstilleren har utvidet slik informasjon, kan det refereres til dette enten i introduksjonen eller på det enkelte utstillingsark som forskningen refererer til.

- 3.6 En gjennomgående god kvalitet på materialet er vesentlig i et godt tradisjonelt eksponat. Det oppmuntres likevel til å vise unikt eller spesielt sjeldent materiale som overhodet ikke finnes i perfekt kvalitet. Det advares imidlertid mot å inkludere andre objekter i en kvalitet som kan redusere hovedinntrykket av eksponatets kvalitetsnivå. Kvaliteten på vanlig materiale må være feilfri.

Sjeldenheten av en hel utgave, eller en verdi i en serie, teller normalt mer enn sjeldenheten av en liten variant. Sjeldenheten og betydningen av varianter er ikke den samme for ulike land eller områder. Dette skal tas med i vurderingen ved bedømmelsen av eksponatet.